

OCENILI SMO UREJENOST OBČINE

Ljubljanska turistična zveza je kot že vrsto let tudi letos razpisala tekmovanje »Moja dežela – lepa, urejena in čista«, ki se ga je udeležila tudi naša občina. Njeno osrednje Turistično društvo je prevzelo nalogo, da to tekmovanje izvede, oziroma s komisijami preveri, kdo je najboljši in kdo to priznanje tudi zasluži. Komisiji sta se ob tem zavedali, da ni mogoče ocenjevati stoddotno, saj, kot pravi pregovor, imajo vsake oči svojega malarja. Kljub temu pa sta komisiji delali po pravilih, ki jih je izdala LTZ in ki služijo kot pripomoček pri ocenjevanju.

Tokrat so komisijo za ocenjevanje šol sestavljali Franc Gradišek, Lado Svetek in Tone Prosenik, komisijo za gostišča, javne objekte in individualne hiše ter kmetije pa Stane Curk, Zdravko Dolničar in Mojca Svetek.

Komisija za ocenjevanje šol se je odločila za Osnovno šolo Zadobrova – Novo Polje. V obrazložitvi je navedeno:

– da ima zelo lepo in estetsko urejeno okolico, na splošno urejeno stavbo, npr. fasado, vhod v šolo, hodniki in učilnice so izredno lepo vzdrževani, na zunanjih stenah ni grafitov in umazanije, ki bi kazili njen zunanji videz. Parkovne površine so dobro negovane, predvsem zelenice z grmičevjem, pa tudi steze in poti. Kot taka daje videz urejenosti in čistoče in je lahko vzor ostalim šolam.

Komisija je točkovno prvo mesto prisodila sicer Osnovni šoli Nove Fužine, toda ker je to priznanje prejela že lani, se je odločila za šolo Zadobrova – Novo Polje.

Komisija, ki je ocenjevala gostilne in gostišča, se je tokrat odločila za gostilno »Pri Babniku« na Fužinah. Svojo opredelitev je utemeljila takole:

– gostilna dela že vrsto let, ima tradicijo še izpred vojne in ima sloves lepo urejenega lokala v domačem slogu, za katerega ves čas skrbijo in mu posvečajo veliko pozornosti, kar je videti že na prvi pogled. Pred dvema letoma so obnovili že več kot dve desetletji opuščeni, a že pred prvo svetovno vojno zgrajeni vrtni salon, v katerega je zlasti rada zahajala ljubljanska gospoda, pa tudi gospoda s Fužinskega gradu. Obnovljen je v istem slogu kot je bil zgrajen, seveda z modernimi dodatki.

Tudi okolica je zelo lepo urejena, zlasti terasa z lepim pogledom na slapove Ljubljane. Ne manjka cvetja, saj ga je povsod dosti in poživlja in plemeniti okolico. Imajo odlično kuhinjo in izbrane pijače, zato ljudje radi zahajajo sem, tu imajo občutek domačnosti in zadovoljstva.

V kategoriji družinskih hiš se je komisija odločila za hišo Toneta Prosenika iz Malejeve ulice 13 na Kodeljevem. Okolica hiše pritegne marsikatero oko, saj ima zelo veliko raznovrstnih rož, ki cveto vse leto, brez odvečne navlake in nepotrebnosti. Imajo veliko grmovnic, ki so zelo negovane, zelo urejena pa je tudi zelena. Celotni videz hiše z okolico je privlačen in je lahko zgled drugim družinam, da se bodo z občutkom lotile urejanja svojega bivalnega okolja in s tem pripomogle k lepi okolici.

Ob koncu tekmovanja in izbiri najboljših pa moramo pripomniti, da v centru naše občine ni tako. V neposredni bližini občinske stavbe, tržnice, poslovnega in trgovskega centra, kulturnega doma in stanovanjskih blokov površine niso nikoli počiščene. Tu se od lani ni nič spremenilo, čeprav smo vse leto opozarjali, naj bo Ljubljana urejena in čista.

Zakaj imamo parkirišča, postajališča in zelenice, če nihče ne skrbi zanje. Na njih se kopičijo odpadki, vse od polivinilastih vrečk do embalaže za sokove, pločevink in še bi lahko naštevali. Grmičevje se oblikuje samo, divje, brez vsakega posega človeške roke. Odpadno listje leži vsepovsod, se kopiči in ostane tam, kamor ga odnese veter.

Menimo, da bi morala Krajevna skupnost Moste-Selo bolj opozarjati pristojne službe, naj center naše občine redno čistijo. Prav tako je treba opozarjati posameznike, tako lastnike lokalov kot stanovalce.

Na splošno pa občine Moste-Polje lahko pohvalimo, da se njihov odnos do narave in naše okolice izboljšuje. V tem letu je bilo marsikaj postrojeno za čisto okolje. Če se bo tega zavedal vsak posameznik in tako tudi ravnal, bo tudi naše okolje takšno, kakršno si ga vsak želi.

Čistoča in red, tako doma, kot na ulici, dvorišču, parkirišču, povsod tam, kjer smo navzoči mi in naši obiskovalci, naj bo vsakdanje pravilo, ne le takrat, ko gre za ocenjevanje in tekmovanje.

MOJCA SVETEK

**PIVNICA
JAMA**

GOSTIŠČE IN PIVNICA
JAMA NA KODELJEVEM
VAS VABI NA SILVESTROVANJE
V PIVNICI S PESTRO PONUDBO SILVESTERSKEGA MENIJA IN OBZVOKIH PRIZNANEGA ANSAMBLA DORETA KOGOVŠKA S SOLISTOM IVANOM HUDNIKOM. PREDPLAČILA ZA SILVESTROVANJE SPREJEMAMO V PIVNICI VSAK DAN OD 9.00 URE DALJE. CENA KOMPLETNEGA MENIJA JE 5500.00 SIT IN JE LAHKO PLAČLJIV Z ČEKOM NA ODLOŽENO PLAČILO. DODATNE INFORMACIJE NA TELEFONU 443-561

GOSTILNA BABNIK NAJBOLEJ UREJENA

Gostilno Babnik na Fužinah je Komisija za ocenjevanje urejenosti gostiln in gostišč pri Turističnem društvu Moste-Polje za letošnje leto ocenilo

kot najbolj urejeno. Kako tudi ne, saj že vrsto let prav gotovo sodi med najbolj urejene gostilne naše občine, posebno še od kar so uredili letni vrt

do leta 1947, ko so morali zaradi novih političnih razmer tako trgovino kot trafiko in gostilno zapreti. Od tedaj pa do leta 1957 so se bavili le s kmetijo in prevozom peska, tega leta pa se je Jožetov oče Ciril skupaj s sestro ojunacil in po 10 letih kot 30-leten gospodar znova odprl gostilno.

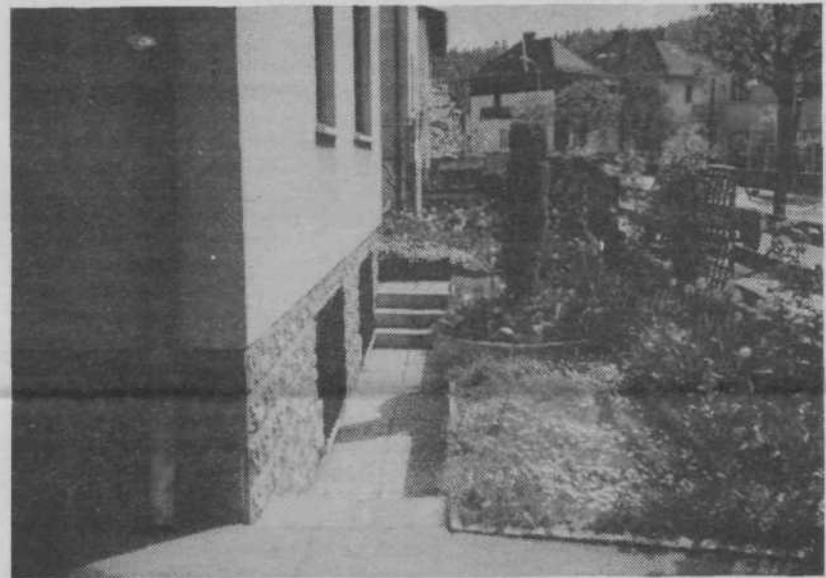
Gostilna je bila vse od obnove zelo priljubljena, saj je imela dobro postrežbo, vino in kuhinjo. Seveda je bilo treba gostilno obnavljati in jo prilagajati sodobnosti. Današnja zunanjsčina ni več taka kot pred tridesetimi leti, staro domače ime Pri Rekarju pa je še vedno v rabi.

Od starih gostinskih poslopij se je najbolj in skoraj v celoti ohranil salon, ki je bil zgrajen okoli 1880. leta. Vanj je zelo rada zahajala ljubljanska gospoda, pa tudi grajski iz sosednjega gradu Fužine ter zdravniško osebje iz umobolnice na Studencu. Sem so posebno radi hodili konec tedna na pecivo in druge približke. V gostilno skoraj niso zašli, saj je bila gostilna za kmete in mimoidoče, z njimi pa se ti niso družili.

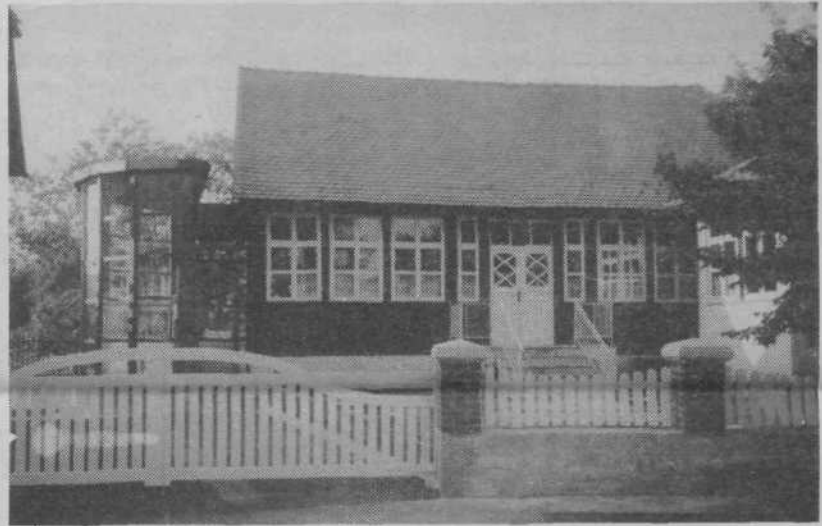
Po toliko letih je v vsem svojem sijaju salon torej znova odprt, toda tokrat predvsem za pizze in manj za kajzerice, rožličke, žemljice in drugo pecivo, ki je bilo v modi pred 80 ali 100 leti. Zanimivo je, da stoji na zidovih hiše z letnico 1833, ki je nižja od nivoja kanala, ki teče k elektrarni na desnem bregu Ljubljane.

Komisija, ki si je gostilno ogledala, je gotovo dobro ocenila njeno kvaliteto, saj je poleg gostinskega obrata potrebno imeti dobro kuhinjo in pijačo, predvsem pa dobro postrežbo in odnos do ljudi. To pa ta gostilna in Jože Babnik vsekakor ima.

EDVARD SVETEK

Vrt Prosenikovih zaživi spomladi in nato celo leto privlači poglede mimoidočih

Salon »Pri Babniku« je bil postavljen okoli leta 1880 in obnovljen pred dvema letoma. Danes je popolnoma spremenil svoj namen, včasih se je tu shajala ljubljanska gospoda, danes pa ljubitelji pizz

ZAKAJ SPOMINSKA ZBIRKA NA URHU!

V prejšnji številki Naše skupnosti so Društvo za zamolčane grobove in Stranke slovenske pomladi objavili članek, s katerim ne sprejemajo stališč Zveze borcev o ureditvi spominskega kompleksa na Urhu in ga ostro zavračajo.

Občinska organizacija združenja borcev in udeležencev NOB Ljubljana Moste-Polje se je že pred leti strinjala, da se Cerkev vrne cerkev. Ob tem pa smo zahtevali, da se spominsko zbirko, ki so jo hoteli že nasilno odstraniti iz cerkve, premestiti na drugo primerno mesto. Konkretno smo predlagali, da se zato usposobijo temelji in nadstrešnica na mestu nekdanjega župnišča.

Zakaj ta zahteva? Vsak spomenik, spominsko obeležje ali spominska plošča ima napis, ki nam pove, zakaj in v spomin na koga je bila postavljena. To dosledno upošteva tudi društvo za zamolčane grobove, ki postavlja svoje plošče, tudi z neprimernimi napisi. Tega pa na spomeniku na Urhu ni. Tako nepoučen obiskovalec že zdaj ne ve, v spomin na katere dogodke je postavljen in da je pod njim grobnica. Še manj pa bodo vedeli obiskovalci čez nekaj let, ko se bodo enkrat za vselej otrsli »zgodovinskih resnic«, ki jih pišejo in komentirajo pisni pisembralcev, ki so se rodili desetletja po dogodkih, na katere spominja in opominja spomenik.

Težišče spominske zbirke je v slikah vseh, ki so pokopani

v grobnici. To so vsi tisti, ki so bili pobiti na Urhu in so bili po osvoboditvi odkopani v gozdu za sedanjim spomenikom, tu so tudi slike drugih padlih borcev in aktivistov OF, ki so bili pobiti ali so padli, pa so bili odkopani in preneseni v skupno grobnico. V zbirki so tudi slike tistih, ki so jih odpeljali domobranci, a so izginili za vedno in nikoli niso našli njihovih grobov in tistih, ki so padli ob napadu na Urh septembra 1943. Vseh 19 borcev je padlo zaradi izdajstva, ker je dezertirala zaščitnica – zaseda in so Nemci prišli partizanom neposredno za hrbet. Del spominske zbirke pa predstavlja spomin na borce bataljona Cankarjeve brigade, ki so padli na Javorovici in so povečini pokopani v grobnici na Urhu.

Za vse pokopane obstaja dokumentacija in vse žrtve so identificirane, tako da ni nobenih »vrinjencev«, kot namiguje članek. Poudarek zbirke je torej v prikazu pokopanih in v njihov spomin. Ostale slike in dokumenti pa samo osvetljujejo dogodke tedanjega časa. Zbirka ni naperjena proti cerkvi in veri na sploh, ampak samo proti tistim, ki so ravnali proti interesu slovenskega naroda. Če je slika

slovenskega škofa z SS generalom, ki je podpisoval obsodbe na streljanje na Gorenjskem in Štajerskem tendenciozna, potem to ni sovraštvo do Cerkve, temveč objektivni prikaz obnašanja posameznikov, ki so dajali slab zgled tudi drugim.

Seveda pa je res, da nekateri hočejo vse »komunistične zablode in zločine« obešati na veliki zvon, napake druge strani pa zakopati »devet klafter globoko«.

Podpisniki izjave prvič priznavajo žrtve na Urhu. Doslej smo vedno brali v časopisih, pa tudi knjigah, ki so jih pisali ljudje, »obveščeni iz prve roke«, da na Urhu ni bil ubit nihče, ampak je vse skupaj samo »komunistični konstrukt«. Zbirka pa nam prikazuje resnico.

O sporazumu iz leta 1991/92 pa smo bili prepričani že tedaj, da z njim nasprotna stran ni mislila resno, ampak je hotela samo pridobiti čas.

Glede sprave pa samo to, da je res ni in je ne bo, dokler bo kriva samo ena stran. Sprava bo mogoča šele tedaj, ko bodo vse strani odkrito priznale svoje napake, zmote in krivde.

ZDRUŽENJE BORCEV IN UDELEŽENCEV NOB
OBMOČJA LJUBLJANA
MOSTE-POLJE

tik ob vodnem kanalu, z enkratnim pogledom na slapove Ljubljane in obnovljenim salonom.

Gostilna ima dolgo tradicijo, saj naj bi po pripovedovanju sedanjega lastnika, 28-letnega Jožeta Babnika, segala celo v 18. stoletje, v čas, ko so tu iz zgornjega v spodnji tok reke Ljubljane po kanalu še plule ladje in s tem zaobšle brzice. Tukajšnji gospodarji Babniki so imeli vseskozi tudi velike strojarne za kože in usnarne, ki so se ohranile vse do časa med obema vojnoma. V dokumentu iz leta 1819 se omenja tudi trgovina, kasneje pa kot samostojna obrt tudi trafika. Vse to, pa tudi kmetija, se je ohranilo

V septembrski številki NS smo poročali o odkritju spominske plošče in simbolnem pogrebu pobitih in zamolčanih žrtv na sostršnem pokopališču. Pred kratkim pa so zadnja stran spominske plošče popacali neznanci z napisom »Spomnite se blagoslova z Urha« in narisali rdečo zvezdo. Ob tem se sprašujemo, kdaj bo med nami zavladal razum, spoštovanje človeškega dostojanstva in pietete do umrlih, in kdaj bodo usahnile ideološke strasti in sovraštvo. (MKB, fotografija Sašo Kovačič)